

כוננים בחזרה לזוניה

ראסטיין (איש הנשם) הופמן, ששיחק באחרונה בתיאטרון החרש

שחקנית גיימס היא לא היתה כאן

קיריהן המזוהרים בהפקה קולנוע עית של הבימאי, שאחראי גם להי פקת "הסוחר", פיטר הול, בסרט כי שם היא לא הייתה כאן. שיוצג כעוד כמה שבועות בישראל.

הסרט שייך לשרות התקופנים הקולנועיים האנטי-אצ'דיים, אבל הוא סוריאליסטי פחות מעבודותיו של פיטר גרינוואי ויותר סארקסטי מסטיבן פריס. זהו סיפורם של זוג טיפוסים מהמעמד הבינוני העליון, המחזיר הביתה דודה, שהיתה מאושפזת במוסד במשך 60 שנה. המטורפת הוקנה מתבררת כשפר ייה לנזוכת חברה מטורפת שיבע' תיים, שובניסטית, סכסיסטית, פא' שיסטית, סתומה, חסרת-אנושיות, מתחסרת וצבועה.

הזקנה, שאת דמותה מגלמת פגי אשקרופט, היא הכוח האנרכיסטי המניע את האשה הצעירה, ג'רלדין גיימס, להעז, למרוד ולקחת את עתידה ברייה תוך יריקה לעבר חרולונו המוחלט, אטימותו הריגי שית וגסיסתו הרוחנית של בעלה (ג'יימס פוקס המצויין).

חדר

חובה לראות

תליאביב: סיפור קצר על אהבה, לילות כבידה, הבהלה לזהב, סטס, שקרים ווידאריטיין. בגלל המילחמה ההיא, הלזאפופין, קפה בנדד. היא לא יכולה בלי זה.

של פיטר הול בלונדון את שילוק בהסוחר מוונציה, היתנה את צאתו עם ההצגה לסיכוב הופעות באר צות-הברית בחריגה קטנה אחת מן הדרך הישירה. הוא ביקש לקיים

סרטי קולנוע בטלוויזיה

*** אשת השנה (יום רביעי, 29 בנובמבר, בשעה 22:05) - הראשון ואולי גם המוצלח שבין הסרטים המשווים

תנים לצמד קתרין הפבורן וספנסר טרייס. תסריט שנון של רינג לארדר ומייקל קאנין משדך בין בתו של דיפלומט, כתבת פוליטית בעלת ימרות חברתיות גבוהות, לבין כתב ספורט שורשי ועממי, שאין ביניהם שום דבר משותף, מלבד העובדה שהתאהבו ונישאו זה לזה. נישואין שעומדים כמובן על כרעי תרנגולת, לולא היו חוקי הוליווד הרומנטית מכתבים התפתחות אחרת. בימאי הסרט הוא ג'ורג' סטיבנס.

* הכוורת (יום שישי, 1 בדצמבר, בשעה 22:30) - עיבוד לרומאן של זוכה פרס-הנובל, חוזה קאמייו סלה, על מדריד השלוה והבטוחה לכאורה בתחילת שנות ה-40, והאווירה המיוחדת של יאוש והתנגדות ששררו בה, שעה שאר ארצות אירופה היו נתונות בשיאה של מילחמת-העולם השניה. הבימאי, מאריו קאמוס, נאמן יותר למקור הספרותי (סלה אפילו מופיע באחד התפקידים בסרט), אבל בלי הרבה השראה קולנועית. גם כך הוא זכה בפרס בפסטיבל הסרטים בברלין 1983.

*** השוד (יום שני, 4 בדצמבר, בשעה 23:25) - עוד סרט מומלץ מן היבול המוקדם של סטאנלי קובריק, מתאר מיבצע כמעט מושלם של שוד הקופות במסלול למירוצי סוסים. החלק המרתק ביותר בסרט הוא העריכה שבעזרתה השתדל קובריק לתאר כיצד מתנהלים האירועים בכמה מקומות שונים, בעת ובעונה אחת. עם סטרלינג היידן בתפקיד הראשי.

* שתי אהבות (יום רביעי, 6 בדצמבר, בשעה 22:05) - שירלי מקליין בנוי-זילנד נקרעת בין שני גברים, לורנס הארווי וג'ק הוקינס. בהחלט מתאים לחסידי הרומאן הרומנטי. הבימאי הוא צ'ארלס ואלטרס המנוח.

חיפה: קפה בנדד. סטס, שקר רים ווידאריטיין. הלזאפופין. ירושלים: סטס, שקרים ווידאריטיין. ארטיפי, לילות כבידה.

תליאביב

*** סיפור קצר על אהבה (לב, פולין) - הדיבר השישי מתוך עשרת הריביות לפי

הלם הלאומנות

השיבה לחיים (פאר, תליאביב, מוצג גם בקרן אור בחיפה, אנגליה) -

עוד סרט על הלם-קרב, אך הפעם על רקע הי מילחמה האווילית, הלא היא מילחמת פוקלנד, הידועה כאחד מקלונותיה של מרגרט תאצ'ר וקורבן-חינם של בריטים רבים, שנגררו להאמין כי זה מה שיציל את האימפריה הבריטית. אנגליה מתפוררת מבפנים, טוען פול גריני-גראס, שזה לו סירטו הראשון למסך הגדול, אבל כמו עמיתיו לזרם האנטי-תאצ'רי, סטיבן פריס ודיוויד לילנד, הירבה לעבוד עבור המדי סך הקטן. גבורה בימים של מילחמות מיותרות הוא מושג מפוקפק מאוד, והבעיה האמיתית של גיבור הסרט הזה, דיקין, היא שהוא לוקה במין ואריאציה של הלם-קרב, שטוט שמושם שהגבורה הנדרשת ממנו מגעילה אותו והוא מפתח מעין אוטיזם מסויים, אפילו בהבעת מניי, המנסה לסגור את רשותיו מעבר לחומה. סיפור הסרט הוא על חייל (דיוויד תיווליס

תום בל ודיוויד תיווליס: רוח יחידה?

הנפלא), הנעדר מן החזית ומתגלה אחרי שני-ענה שבועות, מבלי שיוכל להסביר מה קרה לו והיכן היה, אחרי שבעצם עשה מעשה-גבורה תחת אש. ממעמד של גיבור לאומי הוא הופך לעריק, וחבריו ליחידה, מוצרים טיפוסים בצבא הבריטי של היום, גסים, בוטליים, שאיבדו כל צלם-אנוש, מחסלים בו את חלקת השפיות ה-אחרונה שעוד נותרה בו. זהו סרט מגמתני, ישי, ומשוחק היטב. פרודוקציה בריטית מיקצועית.

פונדה למען פונדה

מסעו של גרינגו (דקל, תליאביב, מוצג גם בסני טר בירושלים, ארצות-הברית) - זהו פרוייקט מגוייס למען גיין פונדה, ולמה לא? סוף-כל-סוף מותר לגברת להפיק ב' עצמה ובכספיה מה שעולה על דעתה. ואם הצ' ליחה להפעיל את מסותף עם חיילי-צה"ל, כי אמריקאי קרלוס פואנטס עד כדי כך שכתב למענה את הספר אולד גרינגו (גרינגו זקן), אפי לו אי-אפשר לרטון.

מי שזוכר את הגברת עולה ללבנון, כדי להי בין ב' 24 שעות את מילחמת-האזרחים ולהציע פיתרונות לשלום, במסיגרת מסע-הבחירות של שלה הסנטור, תום היידן, ואת הנסיגה המהי-רה עלה מצילום מסותף עם חיילי-צה"ל, כי היחצן אמר שזה לא טוב לפאבליק ריליישנז - יפקק מעט בכוונות האקטיביסטיות הליבר-ליות והנועזות של פונדה. במיקרה הטוב ביותר, היא שחקנית במוניט, אבל עד להיותה מרטין לותר קינג ארוכה הדרך.

גיין פונדה: בין גרינגו לסיפואנטס

סיפור הסרט הוא על רווקה זקנה היוצאת, בעת המהפכה המקסיקאית, לחנך ילדים בח' ווילה של מישפחת מירנדה ופוגשת את שני צידיו של הגבר המושלם. חצי גרגורי פק, הערי-תונאי וההיסטוריון אמברוז פירס, והחצי השני גנרל ארווי, ממזר רומנטי. (יחי סיפואנטס מ' "פרקליטי אליאיי"). הסרט שטוח, לפעמים ציבועני, אבל המהפכה כרקע לפרויד, אפילו במישפחת פונדה, זה גיוס מוגזם של מילואים.

מופלאה זו מגלמת את דמותה של יצאנית קטנה, שפגעי החיים כולם,

קויסטוף קישלובסקי הוא סיפור על מוסר ואהבה, חסד והקרבה. טר' מק בן ה-19 מאוהב נואשות במגדה שכנתו שבעת החיים והניסיונות.

הוא עוקב אחריה בעזרת מישפחת, נוסח החלון האחורי של אלפרד היצ'קוק, ומשהוא חושף את עצמו, הוא זוכה ללעגה של האשה האחר' כה עליו. לאט-לאט היא לומדת להכיר את משמעותה האמיתית של האהבה. סרט הממעיט במילים ומשתמש בתמונה בעוצמה רכה. השחקנים גראצ'ינה שאפולובסקה ואולף לאפושנקו עוזרים לקישלר' בסקי ונעזרים במוסיקה הנפלאה, המדגישה את אוירת העגמומיות המלווה את עשרת סיפורי-המוסר של הבימאי הפולני החשוב ביותר בין הבימאים הפועלים היום באירופה.

*** לילות כבידה (לב, איטליה, מוצג גם בירושלים) - ג'ולייטה מסינה ברמות היסוד שהי תפתח יותר מאוחר לג'ולייטה של הרוחות, אחת מרמזות-המפתח של פריקו פליני. שחקנית-רקדנית

שחקנית קיין בסרט, רחוב הסטר

הנוחתים עליה בקביעות, אינם מצליחים להכניע את האופטימיים שלה ואת עצם האושר לגלות שאחרי הנפילה היא שוב בחיים.

*** לילה של אהבה (טיי-לת, ויוסלוויה) - סאטירה פוליי-טית-מינית על מהפכות וחזרי-מי-טות במדינה דימונית במרכז איי-רופה. העלילה מתרחשת אמנם בשנת 1920, אבל קל לזהות את החיצים המופנים לכל הקנאים של היום. אמנם הבימאי רושאן מאקאבייב כבר אמר את הדברים הללו קודם לכן, אבל הפעם רוחו מברוח עליו במויחה, והוא עושה את הכל בצבעי גלידה מלטפים.

*** רחוב הסטר (גורדון, ארצות-הברית) - הקרנה חוזרת לסריטה הראשון של ג'ואן מיקליין סילבר. מחווה אוהבת, מחייכת וחמה להגירה היהודית ממוזרח אירופה לאמריקה של תחילת ה' מאה ולכות ההישרדות של המהג' רים, למרות כל הקשיים והאסונות שנקלעו בדרך.

עזנה פיינרו